

HA REÁD GONDOLOK

1. Ha reád gondolok, ó, Betlehem,
Nagy öröm tölti el a kebelem.
Istenünk nagy kegyét itt láthatom,
Jézusom szerelmét csodálhatom:
Fölvette a nyomort önkéntesen,
Megjelent egy kicsiny, szegény helyen,
Nem hiú pompa közt, nem gazdagon,
Pedig a menny údve nála vagyon.
2. Ha reád gondolok, ó, Betlehem,
Vigaszom csakhamar én meglelem,
Hisz lehet helyzetem bármily szegény,
Nem vet meg Jézusom, jól tudom én.
Eljön szívesen, meg nem utál,
Benne a szív hû barátira talál;
Ki értem fölvette a nagy nyomort,
Mostan is hû kezén ápolva hord.
3. Ha reád gondolok, ó, Betlehem,
Helyzetem csakhamar megérthetem
Vajon a kebelem egy palota?
Földi fény, dőreség s nagyzás hona?
Vagy pedig a szívem egy Betlehem
S megszülettl bennem, ó Mesterem?
Jó tehát, üdvös és kívánatos,
Legyen a szív szerény s alázatos.

Forrás: www.keresztenydalok.hu